

in vreden, da mu posvetimo vse svoje moči. Tu ne sme biti nobenega paktiranja z duhom tega sveta. Sodobno geslo je: totalitarizem (celotnost). Katoliška celotnost bodi naše geslo in njegovo izvajanje naša poveljavna skrb. Čim več bo katoliško mislečih in dosledno katoliško živečih poedincev v narodu, tem bolj katoliški bo naš narod.

Slovenstvo

S tem svojim nabesnim stališčem smo se obenem izrekli za ohranitev in izpopolnitev slovenske narodnosti. Narod živi v svojih članih in po njih deluje. Narodnost ni neka abstrakcija (posnetje), kakor si jo ustvarjajo integralni Jugosloveni, marveč je živa sila, ki se udejstvuje v posameznikih in po njih prešinja ves narodni organizem. Ta sila je specifično (svojevstveno) kulturna sila. Narod je kulturno občestvo, ki mu daje država politično organizacijsko obliko. Slovenci smo samostojna etnična individualnost (narodna osebnost, posebnost), ki raste iz svojih korenin ter je živeča tudi pod tujim jarmom samobitno kulturno življenje. Naša skrb bodi, da bo tudi v bodočnosti živeča svoje samobitno, avtonomno življenje. To bomo dosegli, če mladino vzgajamo v duhu slovenske narodne samobitnosti. Tako vzgojena mladina je nacionalna v pravem pomenu, ne sicer v tistem, ki si ga prilašča kot nekak sumljiv privileg nekaj tudi med Slovenci zastopana stranka, marveč v pomenu, kakor ga odobrava slovensko ljudstvo. Za naše ljudstvo ne more nacionalnost nikdar biti upadek slovenske narodnosti, marveč samo njena porast. Zato slovensko ljudstvo odklanja ono nacionalnost, ki se konstruira nekako preko njegove glave in ki jo v svoje namene propagirajo centralistično usmerjene stranke. Globoko prešinjati z zavestjo, da rast slovenstva obenem pomenja rast jugoslovanstva, bomo svoje sile in napore založili v zgraditev in izpopolnitev slovenske narodnosti.

Poedinec in družba

Smoter našega izobraževalnega in vzgojnega čela je torej, da vzgajamo dobre sinove in hčere katoliški cerkvi in materi Sloveniji. Ti sinovi in hčere morajo biti, kakor sem uvodoma poudaril, sposobni za rešitev nalog, ki jih stavi življenje. Življenje je dolžnost. V tem smislu tudi nemški modroslovec Kant svarilno opominja: »Sanjal sem, da je življenje lepota, ko pa sem se prebudil iz sna, sem opazil, da je življenje dolžnost.« Danes težka dolžnost, ker so gospodarske in v obče družbene prilike prav težke. Usposobimo mladino, da se prilagodi tem in morda še »čujim prilikam. To svetuje dr. Beneš, sedanjí predsednik čehoslovaške republike, ko to-le poudarja: »Mlad človek mora biti pripravljen na spremembo življenjskih okoliščin, da se pretolče skozi svet. Vedno mora imeti dovolj energije in razumnosti. Izgubiti ne sme volje za delo. Imeti

mora zdrav življenjski optimizem, ki človeka je-kleni v borbi za dobro in za boljše.« To borbo za dobro in za boljše mora človek voditi ne samo za sebe, marveč tudi za bližnjega. K temu ga usposablja ter mu pomaga socialna vzgoja po naukih katoliške cerkve, brez katerih ni prave in trajne ureditve zmedenih družbenih razmer in rešitve za človeštvo. Ako bi naša prosveta kdaj in kje izgubila iz vida socialno smer, bi s tem izgubila ne samo značaj sodobnosti, marveč tudi značaj katolištva.

Predsednik je pozdravil izmed navzočih zlasti g. kanonika dr. Žagarja, podžupana Žebota, ravnatelja Zora kot zastopnika ljubljanske Prosvetne zveze in zastopnika primorskih Slovencev ter predlagal vdanostne brzojavke Nj. Vel. kralju Petru, knezu namestniku Pavlu, ministru dr. Koroču, ki so jih zborovalci sprejeli z navdušenimi vzklikli.

POROČILO TAJNIKA

Iz tajniškega poročila, ki ga je podal g. Camplin, je razvidno, da je število društev, vključenih v zvezi, naraslo na 220, ustanovljenih je bilo 16 novih društev. Da bi odpomogla Zveza potrebi po predavanjih, ki ji je ustrezala s predavatelji, katere je iz centrale pošiljala društvo, je naročila nov skioptični aparat na elektriko s 30 večbarvnimi filmi o važnih sodobnih vprašanjih. Centralna prosvetna knjižnica v Mariboru je v preteklem letu lepo napredovala; nabavljenih je bilo 447 knjig. Vseh knjig je zdaj 8195. Ispostalo se je v lanskí poslovni dobi 23.818 knjig in obiskovalcev je prišlo 12.948. V prometu je sedaj pet potovalnih knjižnic, šesta se pripravja.

FANTOVSKI IN DEKLIŠKI ODSEKI

O delu fantovskih odsekov je poročal Mirko Geratič ter poudaril živahno delo teh odsekov, ki se je vršilo v štirih smereh: versko-vzgojni, prosvetni, organizatorični in telovadni. Pozornost je bila posvečena zlasti okrožjem. Porast fantovskih odsekov se kaže posebno v Mariboru, kjer delujejo trije odseki, v okolici na pet. V Prekmurju je ustanovljenih 13 odsekov, ki imajo svoje okrožje. Vseh fantovskih odsekov na področju podzveze je sedaj 79.

Poročilo o dekliških odsekih je podala gospodična Sadravec. Vodstvo teh odsekov so prevzele katehistinje v Betnavi pod vodstvom g. Draga Oberžana. Iz tega poročila, kakor tudi iz poročila celjske podzveze se je videlo, da je dosedanje organizatorično delo med našo žensko mladino doseglo lepe uspehe ter da bo obrodilo v bodočnosti še lepše sadove vzajemnega sodelovanja Prosvetne zveze in Katoliške akcije.

BLAGAJNIŠKO POROČILO

je podal g. Maležič, ki je poročal, da je imela Zveza v preteklem poslovnem letu 228.191 din

dnarnega prometa. Za nakup novih knjig za prosvetno knjižnico in za potovalne knjižnice je bilo izdanih 31.410 din, za skioptični aparat in nove filme 12.500 din, za izpopolnitev odrske garderobe 4750 din.

ODBOR

Pri volitvah je bil izvoljen za predsednika g. dr. Josip Hohnjec, za odbornike pa gg.: dr. J. Jeraj, dr. F. Sušnik, dr. Meško, dr. Aleksič, Maležič, Sekolec, J. Stabej in M. Geratič. Za namestnike gg.: Fr. Kotnik, arhidiacon Fr. Tovornik, ravnatelj Fr. Hrastelj, prof. T. Klasinc, prof. I. Bezjak, prof. M. Munda, prof. P. Kovačič, ravnatelj prof. Rihter in I. Camplin. Pregledniki so gg.: kanonik dr. J. Mirt, prof. P. Živortnik, ravnatelj J. Gašparič. Člani razsodišča gg.: dr. A. Juvan, dr. J. Leskovar, dr. A. Bartol in dr. M. Kežžar.

Selnica ob Dravi. Naša »Čitalnica« bo v nedeljo 21. novembra priredila veseligr v treh dejanjih »Dva para se ženita«. Igrali bomo v Doplerjevi dvorani ob treh in ob sedmih. Vljudno vabimo!

Hoče pri Mariboru. »Slomšekov dome« zopet vabi. »Madona v gozdu« je naslov lepi igri, ki jo bomo v nedeljo 21. novembra vprizorili na našem odru. Igrali bomo ob treh in ob pol osmih. Pridite!

Prosvetno društvo Ptuj. V nedeljo 7. novembra ob 15 je bil v društvenih prostorih minoritskega samostana izredni občni zbor. Poleg številnega članstva se ga je udeležil tudi g. župan dr. Al. Remec. Dostojno kot malokdaj je bila zastopana mladina. Iz poročil odbornikov je bilo razvidno, da je bilo društvo v tem poslovnem letu zelo pridno na delu. Društvo je imelo v tem letu več predavanj, nekaj predstav in akademij, posebno pa se je izkazalo s prireditvijo prosvetnega tabora, ki je nadse lepe uspehe. Za svoje požrtvovalno delo je odbor žel od prisotnih obilo pohvale in odobravanja. V novi odbor so bili izvoljeni gg.: prof. Alič, prof. Cajnkari, Arnuš, Majhen, p. Inocenc, gđna prof. Rovškova, ga. Majhen, ga. Prapor in gđna Novakova.

Jarenina. Katoliško prosvetno društvo v Jarenini je igralo na Martinovo nedeljo veselo spevoigr »Mežnarjeva Lizika«. Ker je igra na splošno dobro uspela, zato se bo na občo željo ponovila v nedeljo 21. novembra. Vabimo vse, tudi tiste, ki so v nedeljo izostali, da se tudi ti pošteno nasmejejo. Na svidenje na v nedeljo!

V Aničinem licu sta njeni dve zvezdici ugasnili in Tinetu se je zazdelo, da je na mah postalo mračno in temno.

»Tako! Bom moral pač iti.«

Počasi se je vzdignil. Nekaj bi bil še rad rekel, toda Anica se je tako globoko sklonila na svoje šivanje, da mu je obtičalo.

»Lahko noč!« je želel in šel z deklo.

Biti mora! si je mislil. Saj sem vedel, da bo prišla, ko nisem dal glasu od sebe.

Ko je zagledal Roziko, ki je čepela za mizo, se je prestrašil. Ti ljubi Bog, kako je shujšala! Prav zasmilila se mu je.

»Dober večer, Rozika,« je rekel prijazno, in ker se mu je res smilila, je še dodal:

»Kajne, že kdaj bi bil moral priti in ti povedati! Ali veš —«

Zataknilo se mu je, ker ni prav vedel, kako ji naj razloži, da mu za zaklad ni prav nič več tako, kakor prej kdaj, zadnje tedne pa že sploh ne...

Dekle pa mu je kar prevzelo besedo. Ko ga je videla zdaj tu pred seboj, kako ji govori prijazno in vendar tuje, pač tako, kakor bi govoril z najbolj tujim človekom, tedaj se je zavedela, da nima prav nič upati. Sicer je to Bog ve kako posebej kje ne boli, ali misel na Gradiško bo morala pač pokopati. Ostane ji le še ono drugo upanje — na zaklad.

»Saj vem, že vem,« je dejala porogljivo, glas pa ji je bil rezek in... — dovolj vem, Tine.

To pa mi moraš povedati: Čemu sem ti prav za prav poslala tisto reč, ha?»

Tine je hodil po sobi gor in dol.

»Glej, Rozika, saj se nikamor ne mudi! Zaklad nama ne uide. Saj bi jaz tudi prav rad vedel in videl, kako je tam gori. Ali saj ni nikjer zapisano, da bi moralo biti to danes ali jutri...«

»Tako torej!« je zavpila Rozika in poskočila kakor divja mačka. »Zdaj govoriš tako, prej pa ti ni dalo miru in nisi mogel čakati.«

Gradišnik je obstal pred njo in jo je gledal mirno in je premišljal. Zdajci se je celo nasmehnil.

»Da, prej!« je spregovoril počasi. »Prej sem ti sanjaril in brodil po možganih, ker drugega na svetu vedel nisem.«

Zasmejala se je hudobno:

»Zdaj pa veš, kaj?« ga je prebodla z očmi. »Želim ti obilo sreče, Gradišnik, in kup otrok. Pa lahko noč!«

Pohitela je k durim, prijela za kljuko, pa še obstala.

»Tisti zavoj mi vrni!« je velela.

Tine jo je ošvignil z očmi, ona pa se je izognila pogledu.

»Kaj boš s to rečjo?«

»Kaj? Vrnila jo bom tistemu, ki jo je meni dal,« je odgovorila trmasto. Niti zlagala se ni. Rozika je že natančno vedela, kaj bo zdaj storila.

»Saj bi bilo res najbolje,« je menil Tine, čeprav

pa je pokojni predsednik čital tudi domače in inozemske časopise.

Miza kanclerja Hitlerja

Nemški kancler Hitler ima za zajtrk močnik z mlekom. Za kosilo največkrat nič ne je, ali pa zopet ovseni močnik, kak sadni sok in nekaj zelenjave. Za večerjo ima včasih solato z jajci, včasih jajca s solato. — Prijubljena jedila so mu: okisana prežganka, mlečni riž s cimetom, krompirjevi hlebčki ter cmoki, od časa do časa torta z mlekom. Mesa ne pokusi nobenega.

S čim se hrani Mussolini?

Mussolini popije za zajtrk skodelico črne kave. Za kosilo, ki je šele ob eni, ima solato